

podatku, przypadającego od wyrobionych produktów, a co najmniej w kwocie 1000 złotych. Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

(2) Tej samej karze podlega, kto wyrabia artykuły, podlegające opodatkowaniu, pomimo wstrzymania ruchu wytwórni (art. 13 ust. 5 ustawy niniejszej).

(3) Przepis art. 126 prawa przemysłowego w zakresie, unormowanym w ust. 1 artykułu niniejszego, nie ma zastosowania.

Art. 18. (1) Kto zataja zapasy artykułów, podlegających opodatkowaniu, wyrobionych w wytwórni, uruchomionej z zachowaniem ustawowych przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnej kwoty podatku, przypadającego od zatajonej ilości produktów, co najmniej jednak w kwocie 100 zł. Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

(2) Za zatajenie w rozumieniu ust. 1) uważa się w szczególności zmagazynowanie wyrobionych produktów w lokalu na ten cel nieprzeznaczonym, albo niezapisanie złożonych w magazynie produktów do księgi obrachunkowej w przepisowym czasie.

Art. 19. Kto bez zachowania przepisami wymaganych warunków:

1) wydaje lub wywozi artykuły, podlegające opodatkowaniu, z wytwórni,

2) pozostawia w kraju artykuły, podlegające opodatkowaniu, przekazane urzędowo do wywozu poza obszar obowiązywania ustawy niniejszej, podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego podatku.

Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

Art. 20. Kto w związku z przywozem, wywozem lub przewozem artykułów, podlegających opodatkowaniu, narusza przepisy w obrocie towarowym z zagranicą lub z w. m. Gdańskiem, podlega karom, ustanowionym w ustawie karnej skarbowej za takie same przestępstwa w stosunku do innych towarów.

Art. 21. Kto sprzedaje lub posiada w obrocie handlowym artykuły, podlegające opodatkowaniu, wprowadzone do obrotu bez zachowania obowiązujących przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnej kwoty podatku od tych produktów, co najmniej jednak w kwocie 50 zł. Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

Art. 22. Kto narusza inne przepisy ustawy niniejszej lub wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze, podlega karze pieniężnej porządkowej do 2.000 zł.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 23. (1) Zapasy artykułów, podlegających opodatkowaniu, w ilościach powyżej 100 kg, jakie w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej będą się znajdowały na składach poza magazynami wytwórni oraz u sprzedawców, jak również w przedsiębior-

stwach, używających artykułów, podlegających opodatkowaniu, do wyrobów spożywczych, podlegają w całości opodatkowaniu według stopy podatkowej, określonej w art. 6 ust. 1; posiadacze takich zapasów obowiązani są w tym celu zgłosić je do opodatkowania pisemnie w dwóch egzemplarzach kontroli skarbowej w ciągu 10 dni po wejściu w życie ustawy niniejszej.

(2) Szczegółowe przepisy w sprawie wykonania przepisów ust. 1 wyda Minister Skarbu.

(3) Kto wbrew przepisom ust. 1 zaniecha zgłoszenia zapasów artykułów, podlegających opodatkowaniu, podlega karze, przewidzianej w art. 18.

Art. 24. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 25. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

131.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego.

Art. 1. (1) W myśl art. 12 statutu Banku Polskiego (załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 966) zatwierdza się uchwałę Zwyczajnego Walnego Zebrania Akcjonariuszów Banku Polskiego z dnia 26 lutego 1935 r., dotyczącą zmian artykułów 7, 8, 13, 14, 21, 38, 44 i 55 statutu Banku Polskiego.

(2) Tekst zmienionych artykułów podaje się jako załącznik, stanowiący integralną część ustawy niniejszej.

Art. 2. Art. 18, 26 i 63 załącznika do ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 171) uzupełnia się w sposób następujący:

1) w art. 18 w ust. 1 po wyrazach: „może wykonywać” wstawia się wyraz „swoje”;

2) w art. 26 dodaje się nowy ustęp, jako ustęp trzeci, treści następującej: „Ustępujący członkowie Rady mogą być wybrani ponownie.”;

3) w art. 63 w pkt. b) po wyrazach: „na giełdach” wstawia się wyraz „polskich”.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 113, poz. 966) z uwzględnieniem zmian, wpro-

dzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 548), ustawą z dnia 19 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 883), ustawą z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 222), ustawą z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 171) oraz ustawą niniejszą.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wt. Zawadzki*

Załącznik do ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego (poz. 131).

Tekst zmienionych artykułów statutu Banku Polskiego.

Art. 7.

Zmiana własności akcji imiennej następuje na mocy przelewu.

Wpisanie zmiany własności akcji imiennej w księdze akcjonariuszów wymaga ponadto zgody Prezesa Banku.

Art. 8.

Właściciel utraconej akcji imiennej może wystąpić do Banku z pisemnym wnioskiem o jej unieważnienie i wydanie mu nowej. We wniosku należy uwiarogodnić fakt utraty akcji i okoliczności, w jakich została utracona.

Bank ogłasza o utracie akcji w Monitorze Polskim, wzywając posiadacza lub inne osoby, roszczące sobie prawa do utraconej akcji, aby przed upływem trzech miesięcy od daty ogłoszenia okazali ją Bankowi lub zgłosili umotywowane sprzeciwy przeciwko jej unieważnieniu.

Jeżeli w ciągu terminu trzymiesięcznego od daty ogłoszenia o utracie akcji nikt się nie zgłosi z akcją, ani nie wniesie sprzeciwu, wówczas Bank ogłosi w Monitorze Polskim o unieważnieniu akcji i wyda wnioskodawcy nową akcję imienną wraz z talonem i niepłatnymi kuponami, opatrzoną tym samym numerem i wzmianką, że została wydana wzamian unieważnionej.

W razie zgłoszenia sprzeciwu Bank odeśle strony na drogę sądową.

Unieważnienie akcji na okaziciela przeprowadza się według ogólnych przepisów prawnych.

Art. 13.

Walne Zebrania bywają zwyczajne i nadzwyczajne.

Zwyczajne Walne Zebranie zwołuje Rada Banku raz do roku przed upływem marca, przedewszyst-

kiem dla spraw, wskazanych w punktach a) i b) art. 12.

Nadzwyczajne Walne Zebranie zwołuje Rada:

- a) na podstawie własnej uchwały,
- b) na żądanie Prezesa Banku,
- c) na żądanie akcjonariuszów Banku, którzy reprezentują co najmniej $\frac{1}{4}$ część akcji, uprawniających do uczestniczenia w Walnym Zebraniu.

W wypadkach, przewidzianych w punktach b) i c), winny być Radzie, jednocześnie z żądaniem zwołania Walnego Zebrania, przedstawione sprawy, które mają być wniesione na Walne Zebranie. Sprawy na Walne Zebranie wnosi Rada wraz z własnym wnioskiem.

Nadzwyczajne Walne Zebranie winno być zwołane najpóźniej w ciągu 4-ch tygodni od dnia złożenia Prezesowi Banku odnośnego żądania.

Art. 14.

Wnioski akcjonariuszów, którzy reprezentują co najmniej $\frac{1}{10}$ część akcji, uprawniających do uczestniczenia w Walnym Zebraniu, winny być umieszczone na porządku dziennym Walnego Zebrania, jeśli złożone zostały Radzie na 4 tygodnie przed jego terminem.

Art. 21.

Uchwały Walnego Zebrania są prawomocne, gdy biorą w niem udział akcjonariusze, którzy reprezentują co najmniej $\frac{1}{3}$ część akcji, uprawniających do uczestniczenia w Walnym Zebraniu; jednakże do rozstrzygnięcia spraw, dotyczących powiększenia kapitału zakładowego, zmian w statucie, a także likwidacji Banku, potrzebna jest obecność reprezentantów co najmniej połowy akcji, uprawniających do uczestniczenia w Walnym Zebraniu. W razie braku kompletu ma być w przeciągu 14 dni zwołane powtórne Walne Zebranie, którego uchwały są prawomocne bez względu na ilość obecnych. Na powtórnym zebraniu mogą być rozpatrywane tylko sprawy, umieszczone na porządku obrad Zebrania, które do skutku nie doszły.

Art. 38.

Prezes ma zwierzchni nadzór nad całą działalnością Banku, przewodniczy w Radzie Banku i czuwa nad wykonaniem jej uchwał. Podpisuje w imieniu Rady nominacje członków Dyrekcji oraz wyższych urzędników Banku, których mianowanie zastrzeże sobie Rada.

Prezesowi Banku przysługuje prawo zawieszenia uchwały Rady, która zdaniem jego wykracza przeciw ustawom, statutowi Banku lub interesowi państwowemu, w szczególności zadaniom, wyrażonym w artykule 1. Zawieszoną uchwałę przedstawia Prezes Ministrowi Skarbu. O ile Minister Skarbu w terminie trzech dni potwierdzi sprzeciw Prezesa, zawieszona uchwała nie podlega wykonaniu.

Art. 44.

Posiedzenie Dyrekcji zwołuje Naczelny Dyrektor lub jego zastępca, zawiadamiając o tem Prezesa

i Wiceprezesa Banku. Prezes lub Wiceprezes przewodniczy na posiedzeniu Dyrekcji, jeżeli jest na niem obecny. Uchwały zapadają prostą większością głosów członków Dyrekcji i powinny być zaprotokółowane, a protokół przedstawiony Prezesowi.

Jeżeli uchwała Dyrekcji nie jest, zdaniem Prezesa, zgodna z podstawowymi zamierzeniami Banku, może on wstrzymać jej wykonanie aż do decyzji Rady.

Art. 55.

Do zakresu działania Banku, poza czynnościami emisyjnymi (art. 46 — 54) należy:

- a) dyskonto weksli, warrantów, papierów wartościowych i kuponów (art. 58 i 60),
- b) udzielanie pożyczek, zabezpieczonych wartościami, wyszczególnionymi w art. 63,
- c) kupno i sprzedaż złota i srebra,
- d) kupno i sprzedaż pieniędzy zagranicznych oraz dewiz, utrzymywanie zagranicą rachunków oraz korzystanie z kredytów, potrzebnych do wykonywania tych czynności, przy czem Bank ma prawo oddawać w zastaw swój portfel weksłowy oraz inne wartości i redyskontować weksle krajowe lub zagraniczne,
- e) kupno i sprzedaż na rachunek własny papierów procentowych państwowych, komunalnych i hipotecznych, notowanych na giełdach krajowych. Ogólna suma, zużyta na zakup tych papierów, nie może przekraczać 150 milionów złotych,
- f) przyjmowanie wkładów (art. 69) i otwieranie rachunków żywych,
- g) sprzedaż przekazów i wypłat na własne Oddziały,
- h) inkasowanie weksli i innych dokumentów,
- i) przyjmowanie depozytów na przechowanie i do administracji (art. 71),
- j) załatwianie wszelkich zleceń komisowych z dziedziny bankowej.

132.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 marca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w sprawie organizacji i trybu postępowania Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu.

Na podstawie art. 13 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze ustala szczegółową organizację i tryb postępowania Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej przy Prezesie Rady Ministrów, powołanej art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846).

(2) W dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego Centralna Komisja Oszczędnościowo-Oddłużeniowa dla Samorządu nazywana będzie Centralną Komisją, a komisje oszczędnościowo-oddłużeniowe dla samorządu przy urzędach wojewódzkich — komisjami.

§ 2. (1) Centralna Komisja w zakresie akcji oszczędnościowej:

- 1) bada sprawozdania, opinie i wnioski komisyj i udziela im instrukcyj;
- 2) bada przez swych członków i rzeczoznawców gospodarkę związków samorządowych;
- 3) składa wnioski co do wydania lub zmiany przepisów bądź zarządzeń, dotyczących gospodarki związków samorządowych;
- 4) opinuje dla Prezesa Rady Ministrów projekty ustawodawcze w sprawach dotyczących związków samorządowych, oraz przekazane jej do zaopiniowania przez Prezesa Rady Ministrów projekty rozporządzeń i zarządzeń w tych sprawach.

(2) Wnioski swe Centralna Komisja przedkłada Prezesowi Rady Ministrów w formie opinii, w formie projektów ustaw, rozporządzeń, uchwał lub zarządzeń bądź w formie tez do takich projektów.

§ 3. Centralna Komisja w zakresie akcji oddłużeniowej:

- 1) rozpatruje wnioski o wszczęcie postępowania oddłużeniowego w przypadkach przewidzianych w art. 17 ust. (3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846) i w razie uwzględnienia wniosku przeprowadza postępowanie oddłużeniowe;
- 2) rozpatruje plany oddłużenia nieuzgodnione przez komisje z wierzycielami i dłużnikami związkami samorządowymi, i bądź umarza postępowanie, bądź ustala plany oddłużenia i uzgadnia je ze stronami;
- 3) zatwierdza lub odmawia zatwierdzenia planów oddłużenia przygotowanych przez komisje (art. 20 ust. 2 i 3 powołanego w pkt. 1 rozporządzenia);
- 4) składa wnioski Ministrowi Skarbu w sprawie ulg i umorzeń w zakresie wierzytelności Skarbu Państwa, należnych od związków samorządowych, jak również wnioski Ministrowi Opieki Społecznej w sprawie ulg i umorzeń należności instytucji ubezpieczeń społecznych od związków samorządowych;
- 5) wnosi sprawy do Urzędu Rozjemczego do Spraw Kredytowych Samorządu Terytorjalnego;
- 6) udziela instrukcyj komisjom.